

R 643
56

Opera Paryż

Dobrzyński Kazimierz.
Kart 105.

Role:
- Idamora ..... karta 1.
- Dżaresa ..... „ 42.
- Akebara ..... „ 81.
- Ratefa ..... „ 99.

Pierwsze przedstawienie
na scenie Warszawskiej
11 Grudnia 1869 r.

25/X 1906 r.

INSTYTUT MUZYCZNY
WARSZAWA
IMIENIA
St. MONIUSZKI

R643

Pan Tilleborn

S. Moniuszko.

21/7. 69.

Lwat.

Wrota Jawora

Opera

2 Akty.

BIBLIOTEKA TEATRÓW WARSZAWSKICH 1

R643

3

Jan Fillebon.

S. Moniuszko.

21/7. 69.

Lwów.

Nota Damara.

Opera

Farsa.

BIBLJOTEKA TEATRÓW WARSZAWSKICH

Obraz Pierwszy.

Scena Pierwsza.

Lento

Pratef.

wo dzu nasz Dro – gi

co cej tu wiè Dziè Mi – To ści bóg!

Recita:

Nie Tu go wej Dziè jutrz nia ró –

ża na jèsz cze Ne a li nie wi dzą

Pratef.

nie. Ar cy ka pła na twój głos twe

ver – ce przy sy – wać śmie! Jam tę Dziè

Pratef.

wi – ę po ko chać śmiał Co by się Wkrótce ś –

ru – ny po go dne gon – ce po bo zmydrzyło

wa – dzą wmiej sce to, nim przyj mie

cres. cen.

cześó wscho dzą ce Ton – ce na chwi – le

pier wej uj rzę ją

alle ferocе /Tycoś wrzawy/

Rataj

Coi to za-

gwar ja cyż to znów żeś chwali eto rze czę biegną ustrony tę.

/chwytają za broń/ Jdamor.

cios —

Mo że nie

szczę śnie grozi ne a li mo że kto

/Rataj wstrzymuje Jdemora/

dostrzekł! Ach spieszmy się,

Scena Druga Chór.

Vivace molto e ferocе

Chór.

'zgon mu zgon zwarjeać go.' po-dte

Jdemor.

po dte ple-mię to. Wstrzej maj cie się.

Chór. Jdemar. /Spokojnie/

to jè-go je-go głos Coż u ram za

wi nit czło wiek ten? za co śmier—

tel ny gro zi mu cios?

12 7

/gwałtownie/

Nę dzni ku u chodz ską

/Larja Ucieka/ /powtarzymuję Chór gromiący/ za a wot mi nym /spokojnie/

A ni kroh! Trze ba mieć

wzgląd by świę tej zie mi tej, jej świę tych

psalm, i świę tych kwia tów. jej nie

Lento

go dna nie ska la Ta a tempo krew.

Chór. /powyważa się/

nie! nie! O n pa —

Damon.

Precz!

Scena Trzecia

Recitativo e Cavatina

J. Demar [sam]

Pa ri a! to je szczę

je den ztej ka sty wzgar dzo nej co wtrach się

wo dzi a wonę dzy to nie ob cy na

wio ta mej krza ì ny swej To nie, choć u mie ho chać

con anima.

ja choć u mie bro nić

più lento

ja Przed wieczny gdy

two rzył ten świat nie zmierzo ny, Cu Dów i

groźny rus ko szy ì cierpień świat zo

a tempo moderato.

sta wił go bezczci ob ro ny w tu

Ta otwie bez pót i bez chat, od

ludz kich praw od trą cit go...

più lento. più agitato.

La ri a... Je mu

stoń ce za tu je swych pro mie ni kwiat u

sy cha za bru ty je go tchnie niem, on swem do

thnie cie mio czto wrò ka gla mi, Orga zie mia

gnie wem pod je go sto pa mi, ze ha ię

a tempo accelerando

bu rzy stru mień się pie ni gdy La rja

Allegro.

bie gnie Doń spra gnie ny.

lento allegro.

Tyl ko Ty grzy zgło dnia ty

lento. allegro.

wy pad szy z mię dzy drzew.

lento.

allegro.

Nie ba czą-c czy on znów czy zmiast-

lento.

a tempo lento maestoso.

gdy za to pi-o nim stro-ny wi dzi że Pa-ryż jak

każ dy zim nych kast- ma wiry Tach swych ar-to wie-ża

Andte non troppo lento.

krew.

rit.

Wla sach o ris - sy wśród wiecz nej

wio sny wi do kì do lin i gór i

fal cryk lwów śpiew pta kiero smę tny, za

Do sny wojen siach bu- dzi ty nie zna ny

żal.

Gdy mnie i gra skrzy-pio-ty dzie

cić; ce na gro żne cro Ta wy nio Stych, stro myśh

skat. Do miast da le kich skta da Tem

re ce jak gdy bym do nich u le cić

chciał, Do miast da le kich skta da Tem me

re ce jak gdy bym do nich u le cić

chciał. Mój Oj cre! mój

Oj cre cios to bie za da Tem zzw

ca jąc mę dry twój prógr. lecz syn twój

wra cu zize ka się sta wy Ska przeba

Più mosso.

crenia u two jch nóg. zzre kam

się Taki. zrze kam się mej sta wy

Jam La rja

Lin Lento.

rall:

trè yne prze ba cze nia twe go bta gać u twych

Presto.

nóg.

Koniec Obrazu Drugiego.

Obraz Drugi.

Scena 7. Duet.

Ne a la Ne

a la! Ne a la

Unisono rall:

20

Niedu

i mniej się ch hat niż

I demot

ja - kie cios zagra ie Niech więc u

de - rzy o-- dro - ga Ne- a - to

pier - si cię me ra sto - nią o

ca - łą Ja - cię tak ko - cham że na

two - je ski nie nie uta - dzę mi-

To - i - ści wpo ge - dę grom za nieni ę

Niech więc u - de - rzy dro - ga Ne-

a - to wtwo - jej o - bro - nie nie

łą - - - pam się burz Ci - cho I

dy - mor ci cho mój dro - gi tu Ja - cię

10

tak kocham że na twe ski- nie — nie

wia- dzą mi- to — ści wo- go- dę grom za-

mie szę, w twej ob- ro — nie żadnych nie znam żadnych

się nie lękam — burz, żadnych burz, w twej ob-

ro — nie żad — nych burz. w twej ob-

ro- nie żadnych nie znam żadnych się nie lękam

burz żadnych burz w twej ob- ro- nie za- - -

nych nie znam burz.

Kar- - - -

niu!

mam co

jes- no

ze, cie, to,

zy- cie,

mam da

cie

bie

ach!

dla mnie dzien tyl- ko wschodzi,

w twem spoj- rze nie ja u nóg

two- ich nie pom- ng- o nie-

tie.

jas- nej mi- to-

ja po- wie- dzam moj los

i ja kiz wte- dy do- sieg-

nie mnie ciós.

Nieda- rzali.

Tdamor.

Skar- bie ty du - szy maj pro-

mieniu! mam jedno zy-

cie, to zy- cie dla cie - bie.

Dla mnie dzień tyl- ko wycho- dzi w tłum spoj-

rzeń! ja z nóg two-

ich nie po- - - - - mnę o nie-

bie, i ja- sną mi- to- ścią po-

wie - rzam los powie- rzam mi- łoś- ci maj bezpie- noj po- wie-

rzam. los. Nicola ty nie wiesz

ja - ki niż wy cios za graża Tłomas. Dzrek li- tość

po wiecz.

Più lento.

Nicola.

Pawor.

Co dzy sze czyto

poj dzies z mi ci tel nym po tej czyś tras dni.

sen.

jak dziś już

bo_ży co skry tej

wal_ki za koń_czy

Trzy!

[n.z.]

Mnie nie na

roj dzi

Bra_min ten sro_gi

mi Tość od_ ga_dszy zło_wrogi niesie

Ah

Cios Zwalczę los sro_gi rucę swiętym pro_gi

Na kim tak się_ży wrgar dy ludz kiej

zna mię Te_go i bo_gów

mią pią tnu je za mię! bra min sro gi, co przek

(du me skry cie nie na wi- dri mnie nie sie

grom straszny grom nie- sie straszny grom.

(do Neali:)

O ty mój skarbie-! du- szy poe- mie- nia!

jas- nej, mi- so- ści po- wie- rzam

los. dla mnie dzień ty- ko wschodzi

w twojem spój- rze- niu! dla mnie to

dzień! mi- łości jasnej po-

wie- rzam obu los, ja- kiż mnie,

ciepł do- sięgnie ja- ki cios!

10

Koniec Obrazu drugiego.

15

Obraz Trzeci

Scena 8.

All^o maestoso.

Akebar.

Mil cze

Jdamor.

Ar cy hia pta nie! we zwa Tes mnie Ten

za szczyt wy so ko ce nię Co żeż dasz?

Akebar.

by na wie ki zmiel tel nym po

/m.s./

zar ni

go ra

ty szę?

da mor

15

18

Allo maestoso

Adamor.

Ar cy cia

za szczyt wy

13.

Adamor.

agitato

Ne- a — — — — lo! Ne- a —

— la! Ko- cha — — — na!

Niech

woje u- de- rzy dro- ga Ne- a lo! pie- rsi cię mo- je za- słonią, a-

ca- łą! ja ko- cham ta — — — — kę mi- to- ści, ja ko- cham tak że

na ksze ski- nie- nie mi- to- ści po- tę- gą z po- go- dę grom zmie- nię, bo

w twojej o- bro- nie nie lę- kam się za — — — dych nie lę — kam się

barz. Wła- dzą mej mi- to- ści grom w pogo- dę zmienię, ~~w~~ w twojej o — bronie za-

— — — dych barz nie lę — ~~ka~~ — — — kam

zmienię w twojej o — bro- nie za — — — —

sią. Wła- dzą mej mi- to- ści grom w pogodę

— — — dych burz nie lę — — — — kam się burz.

17

18

Da- mor

All^o maestoso

Jdamor.

Ar cy ha

za szczyt wzy

13.

/n.s./

Ta czy swój los.

O okrutny!

akcelar.

po zo stań. Dosć mę czar ni

Oosić.

akcelar.

wiè go ra—

(Mówisz)

mè nin na szych wro-gów skon. Co słyszę?

akcelar.

kenwa lecz ny mło dzieniec Jdamor

All.o vivace.

Chor. a

Ach!

La — nie

/do Akebara/

ta kie — by ty — two — Twym gło — sem przez

wiecz ny prze — ma — wia — on — dał ci na —

/do Neali/

Ichnie nie cześć — to — bie! Przy — to — bie

za dnych — cier pień nie — lę — kam się

Neala

już w to — bie mój — ca — ły

Chor

Lecz nie — twe — sło — wo to — nie — bios wy —

roz nia. Już — przez bo — leś — ci — ży cie ra —

(do — sne przed — na mi — bły — ska po —

go — — — de — u — ro — cza — przez bo —

le ścii! | szorę ście nas o | ta cza Ne

a lo | cień pień nie | ma

J | jiż | akcelar. mój | Nedla dy — nuw | Nedla J da — mor. | O!

precz bo | le ścii! | Nedla mój

Nedla di — cre | Ne | a lo | Nedla dro ga | przy

to-bie Przy | to bie nie | lę kam się

jiż | O jak | że bło

gi wy rok | twój | o jak

że bło | gi wy rok | twój.

Ne a lo | ach dla nas | jas ne

pas — mo ja — sne pas mo

blo gich pa — smo blo gich Dni.

O Ach precz bo —

le ści zły — cie za Do — mne przed

na mi bły — ska po go — dę u to cza

precz bo — le — ści szczę — ście nas o. —

ta cza, Ne — a — lo! Cień pień nie ma

U Akebar. Neala

już! Mój — sy — nu ! da — mor Ach

precz! ach precz bo le ści Stąd Jak

blo gi los ach cierpień nie ma

sze o jáh — że bto — go wyroh

bto gi wyroh Ne a — lo! ach Dla nas

jas ne pas — mo ja — ne

pas — mo bto gich pa — smo bto gich

Chór

X

Dni La — nie sto wa twe nie Ne

Ne — a — lo bto Dla nas

a — lo Dla nas to ja sne to

pas mo bto gich Dla nas ja sne

pas mo bto gich Dni.

10.

Akt 2gi

Scena 1.a

Allegro

Rosita:

„Sy nu!.. on mo im

Oj cem Dza ses nie jest nim już rzehtem się

go... to zbro dnia czyx dro gą spet nie

mam? Nie! Niech po zna prze ze Toró nie szczę sne go tie Taura.

Scena druga

Duetto

Ncala.

nie o pro nie

ni two jeh lio Więc ty mnie ko chasz

Ncala

O tóż twe ser ce nie po ko i cię Łez czymię ko chasz

Ncala.

tak jak ia ko cham cię

mor ty wat pisz

Po wiedź nie bianska is to to czy ni gey

wsei cu kwam nie bu dzi To li to zii

to nie szczę mę gle — mie rzu co ne

na swiat po to by wlec na nim

zy cie tu Ta cze wonę dzy bo lu i

Tzach bu dzaę wlu dziach od

za ze i strach

Nicolo.

na ebyt gło mo ska

la — to by po wie trze co o ta — cza nas

Je den z nich śmiał od tra cić swą do lę

u czuł wzy tach lick ka V. S.

hrew, po biegł gdzie wo jó wni cy zza cię tym wro giem

wał cza, i po strzegł jch nie do tęż zmości

Jak o rzeł zchmur na nie przy ja ciół u de iza

śmiało, zbu dził turzch bra ci u śpio ną od

wa gę stał tu my wro gów wpuch waszkraj o

ca łył i nie śmier telną o krył się

chwa tą

più lento

Od tąd ta im

ni cy o kry ty cio niem te wię te

tempo 1°

miej sca znie wa ża ś mierć

Nicała.

nich wie go pierś sty łet za-to-nie u dusz Ten

Lento

Nesla.

mę Dzwonk u twoo jch nóg. Co ity — szy!

M Desi!

Nesla. Nesla Lento

od dal ij Ne a la od dal

Lento — Dolce.

sij Od da lić się?.. i do kąd? czyż mi Tobie co mna

tia — len — tam — do

mio ta gdzie kol wiek zwró cę o ko czy nie do bie gnie

Moderato.

Nesla

mię Brat mo! co yo szać

p molto dolce

mam!ę Jdź za u czuć dwię Ayn

gto sem, jam czto wie kiem jak i wy, ten co

wta da na szym lo sem ja nem jest i mo jch

Oni ja nem jest i mo jch

Dni. Ma-ire Słoń-ce i nam

świe-ci, je-den

wszy-stkim kre-ska cza-s je-dna

zie-mia, jak swe

Dzie-ci, je-dna mat-ka ży-wi

nas, jak-by mat-ka ży-wi

Neala.

nas. Bra- mo! co po- Tyś li to ści jest o

brazem pojdź przed wieczny wesprze nas! Więzmę

razem, razem z tobą! za rem al bo cier piąc gin my

wraz al bo cier piąc gin my

Neala

wraz.

Więc Dzieł my szczę-ście

ra-zem! Lub gin my cier piąc ra zem lub cier piąc

/ od otwarcia do świątini /

ra — zem, ra zem gi-ńmy wraz.

Scena Piąta.

Duet.

All^o impetuoso

Dziarski.

Dziarski.

Dziarski.

Damon / Mowi / Mój Ojcze! / przychyl że mu się łaską /

Dziarski.

Dziarski.

Dziarski.

Dziarski.

ciebie prawo roś — ćie. Ci stój!

syn kój się mój oj — cze.

Do syc je dne go

słowa by mnie jak i

cie bię za bi li bez li to ści!.. o

stroż nie zta je mni cą lub bia da na szym

Dzaren.

Dniom! u chodz my stąd Ah Oj czeł wprzód wy stu chaj

mnie Gdym zer wat pę ka tej gro zą ce

zie mi, gdy woro gi pierz chty ziej u ro czych

błoń. kwia ta mi zot ta oza kry szny zdię

te mi mto da ka ptan kia wię czy ta ma

skron.

Ja po ko cha Tem pą czy sha Tem iej

ser ce, Dziś ma my na wiè ki po tą czyć

Dza:

się Co ity sza! Za stań i za taj lito

syn twój i ty, da za ści two jej

od tąd bę dzie my pod po za ~~wola twoja ci mię~~ podobni Ran

z nąnym u pły nąć nam Oni

w strzegym

Dza:

za mię nie wgłar! Nie! ni — gdy Mój Oj cze

Andante.

Dza:

Da ty go —

bo gi! o de — brał świat! Przez li tość za —

stań!

Dza:

za —

koń — czyć na — sze dni Mój Oj cze

Dza: (wzbłąkanie)

tak nie gdyś zwa no ś

Oro gi

V: S:

/n. s./

Dza:

mnie — Co on mówi? — ach gdzie on

Dza:

prze kleń stwo mi — Ply ce rzu! Daj rent kę

Dza:

kleba! i dę bardzo da — le — Co po rząc mam a

do Dzaresa

Twój syn po — woró ci — wró ci o —

Dza:

Niebaw! Idzie on zły je nie — będę sam — Mów ci szej Idź

zwol na prze dą mną a — nie mów kto jest ko bo

Allegro.

Dza

syn twój zgi nie. — Dza — wieczny! będę po chwa —

lo — my! Gdzie Dal — mo wie Bo gów świa

ty nie, tam przyj dzie J — da mor po cie brze wnoc

Dza:

ciemną — przyj dzie Jak! — wro dzin nie wró cim stronę? Jak!

cha lej na szej uj' rzem prog Tak! tak!

2H.

Dza:

On tak ko cha mnie, tak

ko cha ja to

Więc już o sta tnia za

brzmia ta go dzi na

pójdź my

E chem przed wcze snéj smier ci wsze cu

mem! (da lej spiészmy za nim

los przy po

mi na że

ta dość by ta

snem że mo ja

ta dość

snem.

Koniec Aktu 2.

Akt 3.

Scena Druga

Orkiestra

Orkiestra

[m.d.]

Moderato

1 takt z mocnem wyrazeniem prawie mówiąc

pis-ka mię zna-la-złem O nie-ba Idź

hil-ku wróż-nych zbież-ni i dzu-kaj... oni

pew-nie błą-dzi stąd nie da-le-ko za-

pro-wadź go do sie-bie, a o tocz-sta-

va niem spiesz.

Un poco più lento.

Tempo primitivo.

Dziaves.

ból drę-czy sro-dze lud gęs- chy na ty-

[m.s.]

Recita:

Co wy-dzą to mój Ojciec.

rall:

akcelar.

Ach

Da rój żyj cie star

co wi! niech go bo go wie

strzega

akcelar.

Desz cie! niech gi nie! ros ka

do chóru

Ja

ja za bra niam wam.

Mo to czasai:

zbliżając się do Dziarska

Mój

Dzia:

Oj cze!

Oh ze-rzu! nie znam cię

Nie wiesz cie

mu! on Kłam stwem

tem mnie nie wdzięcznego chce za

to waś! mnie chce o ca liw żyj ciem

swem.

Aria.

Tak Ja jes tem Pa ri a

Lecz gdy prze wa żna si Ta mia ta

was za gar nąć pod na jéż oni cza

wła dze gdy Jn dja swe kwie ci sto

skro nie pod jarz mo han bey po chy

li ta. kto gar dzić mło dem

żyć ciem zda le lich stron nie zna jąć co

truc ga, kto przy bieżał tu by o bro nie

was? i kto? i kto wszak to był Pa

oja kto od part

krwa we żè la zo wroga, od wa szych ma tek

Dzie ci od wa szych żon? kto wa sze wolne

gro dy od mie cza i pto mie ni za

to nit ~~wte sne pier cię~~ ? to
piersię serca

La ója

La ój'on przy był zda le kich stron.

(do Alcibiava.)

luto. Gdzie ćes był wten czas dumny Bra

a tempo Modto.

mi nie?

Ty wgłę bi sarią tępi, ty prze ra

żo ny tak sxumny wito wie, nie do Tę żny

wczy nie gi mąć da Tej lu

Do wi gdy La rja bro nit

Vivace

go, [piorun.]

Tempo 1mo.

Gdy prze moc

was za gar nąć mia ta pod swo pą

wota drę gdy Jn dja swe hurè ci ste

stwo nie pod jarz mo han by po chy

li ta, Ito gan dząc nto dem

ży cie mu zda le kich stron nie zna ją co

krwoga kto przy bÿł tu by wa sze

wol ne gro dy za

sło nit wża mą pier ścią! To La rja!

La rja! on przy był zda le kich

stro!

I gdzie żes był wtę czas dumny bra

mi nie, Ay nie do Te - ziny

wczy nio, da Tes gi nąco lu

Do wi gdy La rja bro nit

go.

Akebar lento

Grzmot.

Sły - szy cie bo gów gnie! Milczy - cie!

Allegro

Finale.

Milczy - cie nie

wdzięczni! milczy - cie! o wy niewdzięczni! hańba wam!

niewdzięczni! hańba wam!

88

Finale

Molto Agitato

a tempo

sły

(Sludu)

dzy – cie bo gdzie gniew Mil

a tempo.

czy – cie? nie wdzięczni która

śmiałość tę wy sło – ś. Han – na

a tempo.

wam

niech

Malżonk.

tę-

tę- kam

grom w prog

dziś

Diminu

Doppio movimento.

39

Cchebar.

niech

Tamor.

Malżonka

Nie kwoż się po-

tę- ga ni- to— ści wego — dę grom zmie- nię, bo wtwo- jej o- bronie nie

lę- kam się żad- - - - - nych nie lę — kam się bosz. Wła- dzą mej mi to- ści

grom wego — dę zmienię, Wtwej o — bro- nie żad - - - - - nych bosz nie lę — kam się. O....

Dimin

Doppio movimento.

Finale

Molto Agitato

Allegro

śmiałość tę wy- ślo — ń. Hańbа

Finale

Molto Agitato

Chiebas.

szy — cie

chy —

śmiałość tę wy

sto — ś. Han ba

Chiebas.

wam

krew blu — źnicz — cy zmy je

znas prze klęń — stwo

Chór

to zmy je znas prze klęń stwo

Dzwon.

twe Mój sy —

Konający

nu Mój Oj —

Domin

cze!!!

Dopiero movimento.

39

28

Andante 13.

20

Vivace 9.

Tempo 1mo 17

12

5

11

Agitato ma non troppo presto

3.

3 4

37

Più lento 11.

molto agitato 49.

fine

Akt pierwszy.

Scena 1. Damor. Rafek. str. 2.
II. z Parysa — 5
III. Monolog — Cavatina. 8.
VII. z Nealą — Duet. 17.
Finał. 30.

Akt drugi.

I. Sam 40.
II. z Nealą — Duet 41.
V z Diarevem — Duet 50.

Akt trzeci.

II. po balecie 60.
Aria 64.

Pan Köhler.

S. Moniuszko.

24/7 59. Lwów

Hrabia Dziarski

Opera

Larja.

BIBLIOTEKA TEATRÓW WARSZAWSKICH

Akt 1.szy (: tacet :)

Działacz. **Akt 2gi**

Scena 4. Nicala – Braminki – Rakef.

Działacz (Ubogo ubrany rozbiera się kijem)

Unporco più lento. 11. Listesso tempo.

(: w głębi sceny :)

Znam gród wspa nia ły, naj wię kszy on

zmiast. Gma chy jak ska ły a

strze chy zgoriasc. Tam u ko

cha ny jest Da Tac i mój.

zkwia tów ma scia ny a wpro gu

zdrój

(: podchodząc ku przodowi sceny :)

Co wio sne dzi wi od

mia ną swych farb. wonim maj tro

skli wiej cho — wa tem skarb.

skarb to mój dro gi, a pię kny jak

kwiat, Da Ty go Bo gi o — de brat

świat Skarb to mój dro gi a pię kny jak

Kwiat świat Da Ty bo gi o — de brat

/wrostrzega obecnych/

świat.

Moderato.

ka płan ki świą ją i świę co nych

ga jów, Bo skich na mio tów śród pa ląc cych

Strzeż! Nic znam na zie mi ni wa ższych zwy

cza jów. Wol nóż mi spo cząć przed cie niem tych

Drzew.

Recita: Neala

po boi— ne—go znać wto bie piel—

Neala.

grzyma We—mnie. ę przy by wasz sża—le ka? O tak!

żbardzo, bardzo da le—ka J chcesz zwiedzić gro by na szych

Neala

Neala.

świj tych co tu—taj żyw czy— wają Nie Do—kąd że

ff

adempio molto Lento.

Dolenka

Do—żyn Od—do—by do do—by

ani

i Dę wciąg tą dal, wiem po co tak i—Dę

pp

dęa=le nie wiem gdzie. a=le nie wiem

Recita: Neala.

gdzie. Który jes taś Ob—cy na tym wiel kim

a tempo. /zwycięzcha/

zwycięzca! nie go dzien wzgłędów! bo świat ca=ły

a tempo.

/powiągając się/ Nieda /żywiąc/

wasz. nie szczęśliwy! To

a tempo molto Ralef.

po znać mo że cie. g ore go

Ralef. /odpowiadając bezwątpienia/

szu kasz? Skar bu. Z gdzie on le ży To

Neala.

je den typ ko czło wiek wie. który jest ten

Com anima

Neala. do lente

czło wiek? Wódz wa szych ry cerzy Z da mor J

Da mor. J Da mor.

więc i on tak się

tempo 1mo /wpadając w obłęd:/

żwie.

Dro spa chcy za tem co wgro bie ma

kres. Skar bu szu ka tem śród ję kow

Ter. ni gdzie się skrio ny o bró ci się

wzrok, woda le kie stro ny po

rall:

wio Elem krok. Lecz

prózno ach prózno tak cho dzę

wo czach mi się omi bół mię drę czy ręka

sro dze, lud gtu chy na me Trzy. Ach

zni knąt skarb mój oro gi! nie

Doj dę gdzie je go ślad Mnie Da ty go

bo gi o de brat świat a o de brat świat Ach

zni knąt skarb oro gi nie Doj dę gdzie je go

ślad! mnie Da Ty go bo gi o de brat

Più mosso.

Negla

świat, a o de brat świat

tu dla cié

bły mą le — pice le — pice

Jezjak brzeg — pa — cny

sza — Tem, co wgro — bie ma kres me go skarbu szu —

Tempo 1°. ma non poco più lento

lia — Tem

Chór. Kogoż

Chór.

ię — trawne ki nie

— uzu — Ró żno chodzę jasz

wo czach się cmi. bół dręcy srodze. lud

tu

głu chy na — trzy zni knął skarb Bo — gié nie

a tempo più lento. ad libitum.

Idoj — dę gdzie stąd! (przytłoczony boleścią pada na twarz)

(: wstrząs wychodzą :)

Recita:

Recita: Diabeł (: sam :)

Bo gór

47

znów mo im ża lem o bar czę? je śli to nie

Allegro impetuoso. Scena Ciąża.

on... cóż po wiem

Duet.

/patrzeją w dwie strony Jdemara/

/z wrzaskiem/

To on! Tak! to

on! on sam. /bieżnie do Jdemara/

/z żywością/

mnie ty mię Zrzeka cam ci Zrzeka cam

Moj

/tulac Jdemara do siebie z tłumio nym głosem, z tragicznym wyrazem/

Un poco più lento.

Jeż cień pia Tem!

Tempo I.

con dolore.

Bez wzpar cia, bez o pie ki sa me go śmierzo

/z godnością/

sta wił! Czyś ty ser ce miał Trzyła ta Tez, te

48

Słoń ty: nie! Trzy to by ty wie ki co

mi zbrzy dri ty wi Doh na szych ka sód,

skał. Więc gar dząc śmier cią ru

szy tem nie po zna ny, wsród

no cy od ob cych uty ie bra tem tę o dzier co mnie

krzyje i sze tem u pa da jąc zko le ści śmie

mo cy.

dolce

dziś nie po mnę tych cier pień, nie pom nę tych

cier pień, gdy od rzys ka tem cię Bo go wié wzem

dwa ta! mój skarb zna le zio ny wo ro dzin ne spiesz my

riten.

Stro-ny! o pojdź! wra caj my tam! wro-

Dzin nie śpiesz my stro ny! wra caj my

/wpatrujący w Jarmoła /niezrozumiale/

tam Milczysz? ty dżyga!

Czyż dla mnie roz pacz no wa? czy kto

in ny wtych miej scach kto in ny do cie bie prawo

ro- ści

lub bija da na rzym dniem! Taki u chodzimy stąd co

prędzej

Idemar.

dzi ma my na wie ki po ta- czyć

się Co ty gdy sze!

Idemar.

wola stałem ciemnie

m u jity nas nam

Po zo stać tu

i żyje wśród lu dzi

co ka Tem wzgar

dy ci ska ja ronas.

i drzeć zy chto

prawda jch zam stę o

bu dzi, by przy chyl nych

za mię nić wgłąb. Nic!

ni gdy

Wy

rze kłeś się mnie.

Mój skarb stra co ny

znów!

Andante.

(wo błękanie)

Dni knął skarb

Dro gi! nie doj dę gdzie ślad. Da ty go

bo gi! o de brat świat.

51

dolce

Lojdé! pójdé mój ki — ju! pójdź

wróć — na ma grod — po — ro! Stra ci tem

Dzie — cię, dro — gie me dzie — cię! Tyś ro stat

mi! pro wadź mię!) pro — wadź stąd

sąk mi cię nie od — bio — rą! ach

pro — wadź pro wadź da le — ko stąd! zmych

rąk mi cię nie od bio — rą! o —

kam o kam gdzie śmy wzro śli za

koń — czyć na — sze

Dzi

Mój oj — cze

(wołając)

Pro gi Tak nie gdyś zwa no ci

52

mnie Co on mó_wi. Ach gdzie on!

gdzie gronelon_two mi!! Ry ce wzru daj resztke

accelerando insensibilmente

chleba! i_dę bar_dzo da_le_ko

Twój syn po wró_ci Wróci! o_

Nieba! Więc on żyje nie będę sam!

Damor.

ta nie mów kto jéś tes bo syn twój zgi nie. Lirad

Allegro.

Pa_nie! wreszcie bądź po chwa_lo_ny!

Damor

tam przyjdzie J_ da_mor po cie_bie wnoc ciemna Przyjdzie

Damor. tak Wro dzin_ne wró_cim strony. tak Damor i

Damor tak tak

cha_ty na széj uj rzem prog Ach do_zwól

Allegro

pasi"do two jch nóg! Pro wadz mię

pro wadz na To no me go dy na!

On mnie tak ko cha ko cha ja to

do brze wiem, Oj cie co swój zat i bo

le ści za po mi na

bo je go ros pacz bynar

ten tylko ta mat nym ty ta tylko inem niech przy

ci snę go do to na! on ste

sknio ny tak jak ja pojéż my

pojéż my za nim sko na czesz ka

57

zij – cia swia – tło Dnia! pójdźmy!

On ~~tak~~ mię

ko cha ~~umie~~, tak

ko cha ja to wiem roz pacz mo –

ja by_ta snem!

by_ta snem

pójdźmy pójdźmy

on mnie ko –

– cha ja to wiem!

śpieszmy! śpieszmy!

Da lej śpieszmy za nim

sko na, za nim

sko na ~~zwierzęta~~ zij cia swia tło Dnia nim sko na

swia –

śwa tło Dnia nim sko na

śwa tło

Dnia nim sko na śwa tło koń ca Dnia.

Akt 3ci.

Scena druga Recitativo

Modto

Un poco più lento

Tempo primitivo.

(z 2a sceną:)

Lecz prò żno

cho dzą już wo czach się emi

bol dzą czy sro dzą lud gtu chy na

Tzy.

Recita.

a tempo

Arcebar

a tempo Allegro

Dziaves wpada gwałtownie na scenę.

(wodnem obłąkaniu) Om

tu – taj! on tu – taj moje

Ozie – cię! mój to Syn. /Dziarem wjeżdża

wróżąc /o kilka błąkanym wzrokiem/ agitato.

To ot – tarz we –

sel ny! to or – szak we sel ny! to stro – je we –

sel ne to stro je świątnych /farb. a tu na

/pagląc/

ca – le przez kleń stwa znak. krew Oj ca bro czy

/opuszcza ręce ze żalem ze spokojną boleścią/ Lento.

go. Ach skarb to

dro gi i tu je go ślad da – ty – go

rallent.

bo gi, o de biat go świat.

Chór.

od dal się starcza zrzuć miej sce

/spokojnie/ Più lento.

Gdzież skarb ten Oto gdzie je go

ślad Da ty go bo gi o de brat

Chór.

świat. jest że tu

/gwałtownie/

o no po mię dzy na mi, Gdy się wy

Dar li to Bo gie Dzie ciej i wo no jéj

/gwałtownie/ Recit.

pier si u top cie gtas.

Allegro.

więc bie Pany star – cze

ralt:

o dejdź wpo ko jeu. Bóg mie cie.

Jam zbro Bniasz nad zbro Bniarze jam jest tru

ją cy tchnie niem pstar i wa rze

prawo ha_że za bic mnie... ja je_stem

La ri a.

Mod^to. assai.

Damor.

Mój

(pozytemnie zapierzając się sznurem)

Chór

Diares.

Oj cze nieba.

Bry ce rzu. nie znam

pp.

cię.

Aria.

Damor

Vivace.

Tempo 1°.

Finale.

Molto agitato.

Chór.

niech zmyje zmas przekleństwo

(Potoky dołęd stał wostyjenia)

Bwe

Mój Sy nu

Doppio movimento.

a tempo più lento.

Cavatina. Neala.

andante

27 13

21 Vivace.

Tempo 1:o

17 12

6 10

Agitato ma non troppo presto.

2 11

Chór.

Wkrót ce go

wstrzymać za pra gniesz da re — mnie

Lento.

Dro gie dzie cię czyż zdo Tasz wowieczną żyć po

Chór.

mroce? 10

wkrót ce go wstrzymać za

pra gniesz go wstrzymać da re — mnie Ten

Lento

grom wróż bą nie do li co zgnę li mto dość

ancora più lento

molto agitato.

Più mosso

32.

fine.

Pan Zidkowski

I. Moniuszko

11/7 59 Lwów

Rola Dziarsu

Opera

Parja

TEATRÓW WARSZAWSKICH * BIBLIOTEKA * 12

wk 10

6

Akt 2ie

Scena 4. Kate Kramiński Rotef

Listesso tempo

(w głębi sceny)

Znam gród wspa- nia-ły naj- większy on

zmiast Gmachy jak ska- ły a

– strze- chy rzęsiasd Tam u- no

cha ny jest Pałac i mój

Kwiatów na sza- ny a – sprzęgu

adrój

(podchodząc swobodnie na przód sceny)

Co wio sne dzi wi od

mia na swych farb tonim naj tro –

Świ-ri wiej cho - wa-tem skarb

Skarb to mój dro-gi a piękny jak

Kwiat da-ty go Bo-gi e - de-brat

Swiat skarb to mój dro-gi a piękny jak

Kwiat - Da-ty bo-gi e de-brat

spostrzega obecnych

Swiat

Kapłanki świątyń i święconych

gajów Bo-skich na miotowśród pa-łą cych

Skrzep nie znam na zie-mi ni wa-szych zwy

czajów lecz mi spoczęć pod cie-niem tych

63

drzew

Recit Nealo

po- boi - nie go znac nie- bie- pie-

Nealo

grozna: / we- mnie /: przebywasz da- leka :/ O tak

Nealo

bardzo, bardzo da- le- ka /: Ocheen zwiedzic groby nasze :/

Nealo

swiętych co tu- taj spo cez wają :/ Nie /: Do- pie- ro

a tempo molto lento

de :/ ripet. :/ od - do - by do do - by

i de wojaga dal wiem po co tak i —

de a le nie wiem gdzie a - le nie- wiem

Recit: Nealo

gdzie /: Ktoś jestes :/ Ob- cy na- tym wielkim

świecie nie go- dzien względów! bo swiat ca- ły

64

a tempo

wasz

Nealo

Ty

poznać mo-że-cie

a tempo ma to

Ratef

Ty

Ty

Ratef

Ty

Ty

Ty

wzrok | woda le- nie | stre ny po

rall:

wio- dłem | Krok | — | Łez

pró- żno ah próżno tam cho- - dzę

wo erach mi się cmi - - bół mię | drę- czy mę na

dro dze lud | głu- chy na me | try - - Ah!

ani Pinoc skarb mój dro- gi! nie

doj - dę gdzie jego ślad - Mnie | da- ty da- ty go

bo- gi e- de- brat świat a e - de brat swiat Ah

mi Kmoc skarb dro - gi nie | doj - dę gdzie jego

ślad mnie | da- Ty da- ty go bo- gi e - de brat

Più mosso

Nobile

Swiat a o - de-brat swiat ſ: tu dla cie

bły - sną le - prze le - prze :ſ Kros - - pa czy

sza - - lem co rogro - bie ma kres mego skarbu szu -

Tempo Iᵐᵃ ma non poco più lento

Nie - Teun

Chór ſ: Nie - gòr

f Chór

ſ: je strasznie je - ſi nie

f Prożno cho drą juri

8va

we chach się emi bół drżący srodze lud

ritt

ytu chy na Ury znikną skarb dro - gi nie

a tempo più lento del tempo

doj' dą gdzie ślad

loco

Recit

Recit Dejáres. ſ: Jam :ſ

Nie - gòr

57

znów nie in zalem o- barczę? jeśli to nie

Allegro impetuoso

on. cóż po wiem mu

[z przestrzega wchodzącego Idamora]

[z krzykiem]

Te on Tak! to

on on sam

[z ciągnie do Idamora]

[z trwożą]

Przebaczam ci Przebaczam

ci

[z Idamorą do siebie stanowczym głosem, z tajo dnym wyrzutem]

Un poco piu lento

I- lez cier- pia- Tem o-

Tempo 1mo

con dolore

Bez wsparcia bez o- pieki sa- me gdy mnie ze

[z łagodnie]

stawi Bóg ty ser ce miast Trzyla- tu lez, te

58

Nie ty, nie. Trzy to by - ły · wie - rze co

mi zbrzy dzi ły wi - dok na trych la soo

miał więc gar - dząc śmier - cią ru

szy - łem nie po - zna - ny wśród

no cy od ob - cych wyjść bratem tę odniósł com mie

Brzęk i śród łem u pa - dają cz bolesci mie

mo - cy dolce

dziś nie pomnę tych cierpień, nie pom - nę tych

cierpień gdy od czys tu - tem cię Bo go - wie! wam

Oto ta mój Mark znale - ziony wrodzinne śpieszmy

rit

stro-ny o pójdź wracaj-my tam! wró

dzinne śpieszmy stro-ny! wraca-jmy

[spatrujęc się w Adamora] [niespokojnie]

tam Milczysz ty drżysz

Czyż dla mnie rozpacz no-wa? Czy kto

in-ny wtych miejscach kto inny do-ciebie prawo

[błaga na tym dniu] Zatu chodźmy stąd co

pę drej

[dziś ma-my na wie-rze po-tę-czyć

się! Co ślę szę

[godzinki ci nie

znanym u ply- ng nam dnij Po-ro stać tu

i życ wśród tu dzi co Ka-żem wzgar-

dzy ci ska-ją was i drzeć- ry chło

prawda ich zemstę o- budzi, by przy chylnych

za mienić wzlot nie ni- gdy ff Mój pierw Wy

rze- - nieś się mnie Mój skarb stracony

Andante p i wzbtaśnieniu

znowu Znikną T skarb

dro- gi! miedzy dę gdzie ślad Da ty go

bo- gi o- de- brat swiat

dolce

Pójdź — pójdź mój ki — ju pójdź

wieś — na na pod po — ro stracitem

dzie — cię drogie me dzie cię Gyś zostat

mu prowadź mię pro — wadź stąd zmych

rąk mi cię nie Po — bie — rą o ach

pro — wadź prowadź da le — — — No stąd źmych

rąk mi cię nie od — bio — rą! o

tam o tam gdzie — śmy wzro — śli ra

Koń — czyć na — sze dni

[wokalizacja]

drogi! Tak nie — gdyś zwano i

72

musz p: Co en mówi :p Ah gdzie on

gdzie p: przestań two mi :p Ry - ce - rzu daj resztę

Accelerando insensibilmente

chleba i de bar dzie da - le - ko

p: Twój syn po - wró - ci :p wró ci!

nie ba! poje on ry je nie be de sam

p: o mieniu Ktoś jestés bo synturij zgnuj O

Allegro

Pa - nie bądź po chwa lo - ny

p: am przyjdzie T dzmor po - cie bie once ciemny p: Przyjdzie

p: taky wró - dzinne wró - cim strony p: taky i

chaty na - szej uj rzem prój p: bk taky Ah de - zwół

Allegro

pasć do two ich nóg Prowadź mię

prowadź na To — no mejo Sy — na

tuh mnie

mnia cha

on mnie tuh Nie cha tuh no — cha ja to

de — brze wiem Oj — ciec swój ciał i bo —

te — sci za — po — mi — na

mar —

ko je — go ros — paer by —

ngm tyłko była snem

To mar ngm tył Ko snem Niech przy

cie — snę ge do — To — na! on stę

słonio ny taki jaki ja pójdźmy

pójdźmy za — nim sło — na wresz — tą

74

Ży- cia świat-to dnia pójdźmy

On tak Ko- cha mnie tak

Ko- cha ja to wiem rozpacz mo-

ja by-ta snem by-ta snem

pójdźmy pójdźmy on mnie ko

cha ja to wiem śpieszmy śpieszmy

de- lej śpieszmy za nim śko na, za nim

śko na zresztą ży- cia świat-to dnia nim śko na

świa- tto dnia nim śko na świa- tto

o tak nim śko na świat-to dnia

dnia nim śko na świat-to Koi- ca dnia

Akt 3

Scena 2ª Recitativo

molto

un poco più lento

Tempo primitivo

Orchestra
(La scena)

Loco prèsto

Cho-drę jur wo-crach się emi

bół drę-cry sro-drę lud głu- -chy na

Recit

Try

Akchar

a tempo Allegro

Dziarès wpada gwałtownie na Scenę

pieśnią obłąkanej Ire

tu taj on tu taj moje

drze - cię mój to syn

agitato

(wrodzaj do kota obłąkanym wzrokiem)

To ołtarz we

set - ny to ot - szar we- set ny! to stroje we

sel - ne to stro - je świetnych farb a - tu na

cho - le przeklenstwa znam krew ojca krocy

(Ojciec ręce z rałem się spokojną koleścią)

go Ah skarb to

dre - gi i tu je - go slud da - ty - go

rallen

bo - gi o - de - brat go świat

Chór

do dol sie star - cze stuc miej sce

f: spokojnie :f

Pia tenuto

Gdzie ś skarb ten dro-gi? gdzie je-go

Stad - Da - ty go bo-gie o-de-brat

Chór

świat jest ziemia

f: gwałtownie :f

ow no po mie dry na mi :f Gdy ście wy

dro-gie | me dzieci

dar- li to dro gie dzie- cię i mo-jéj

piers si u - top - cie gdzie

Akkord

f: Więc bie dzy star- cze

f: gwałtownie :f

o - dejdź wspo - ko- ju :f Ktu mie cie

Jam z bro dniasz nad z bro dniarzy jam jest tru

ją - cy tchnieniem ptak i wasze

78

prawo ka-że za-bić mnie ja je-stem

Pa-ri-a

f: Mój

Chór

Dcares

pp

oj-cze mie-bu ;f Rey- ce-rzu! nie znam

cie

vivace

Tempo 1e

Finale

Molto agitato

Chor

f: niech żmy je znas przeklen stwo

f: Ktory do tego stat westąpienia ;f

twe ;f Mój Sy- nu

Doppio movimento

à tempo più lento

Cavatina Neali

Andante

Vivace

Tempo 1e

Agitato ma non troppo presto

Chór

ustrzymaé za pragniesz da- re- mnie? O.

Più lento

dro- gie drzie cię chyż zdo tusz wiecznej żyé po

Chór

mro- ce.

ustrzeżcie go ustrzymaé ra

pragniesz go ustrzymaé da re- mnie? Ten

Più lento

gromowróżbą nie- do- le co agnębi mtodość

ancora più lento molto agitato

Più mosso

32

Lipia dnia 6/18 bg:r: N: Lwc

Pan Prochaska.

S. Moniuszko.

BIBLIOTEKA TEATRÓW WARSZAWSKICH

21/7.69.

Rola Stefana.

Opera

Parja.

Daria

81

Akebar

Obraz Trzeci

Scena 7.a Dalszy ciąg

Moderato quasi

Orcuha:

Bra mi no wie we zwa lem

was, wważ néj spra wie. Wiel ka

Dla nas, ska mow czą chwi la ta,

12

Na sa mą

myśl drzę czy Przed wiecz ny las

ka wie głos mój wes przę, czy mi natchnie nie

Chór.

Da. stu cha my

cię Gdy si tą przyszły co od brzy my

kar ci, woro go wie na si zo sta li od

par_ci Nie bez pie_ czą stwo po tę zniej sze

wzia sta Du mna zwy cię ztwem Wo jo woni cza

kas ta nad wa_szą wo ta dzą wzno si har_da

a tempo Moderato.

gło_wę

Neale.

da_mor

a tempo

nie_ba!

ac_

Edo by wszy law Żwy_

ce_ le_ ran_

cią zki po zy skał cześć na ro_du cześć któ rej

Do

chce po zba_wić

a tempo

nas.

Chór

prze Kleń stwo

più lento

mu, Wstrzymaj cie wy rok

wasz Mnie po wie_ rzo_na na szych swiątyń

straż i Du mny wódź pa Dnie do mych

83

nóg ten dum ny wódź ja Dnie do mych

Moderato.

nóg. Jest je dno sło wo

co tak wiel ką wia dzę ma, że niemjak si ta

gro mu u ko rzę go. O fia ra jest co

swię tej na széj pro wa dzę do da swie

tno ści gdy spęt nię ją przy się gam

za nim prze ko nam na wznie że dla was

szczę ście po świę ció chcę Leiz niech u

Ty szę przez swię tę wy wo znie czy mi te

bo gom za mia ry te ?

Przy się — gam!

Gdy bło — go nam za brzmia jący ra zy pro —

ro cze, jim go tów zme go życia o fia rę

accelerando ma in sensibilemente

nieść pro mię niem no wym ot tarz o —

to czę pro mię — niem no — wym ot tarz o —

to czę i wró cę je go Tu gom wy dar ta im

cześć, i wró cę im wy dar ta, wy dar — ta

a tempo all.o

cześć tak wró — cę im wy dar — ta

cześć tak wró — cę tu gom wy dar — ta

cześć Tak wró — cę mu wy dar — ta

czesć, tak wró cę jè go Tu gom wy dar ta

Moderato.

czesć

Chór.

niech swię tej ku gi twa do tknie Dolce Czu waj przed

wieczny czu waj nad na szym lo sem

raz sam prze mó wić wy rocz ni gło sem

Od po ni- że nia chron

Czu waj Przed wieczny czu waj niech swiętej

Dimin

księ gi swię tej księ gi do tknie two ja

Chór. Ah od po ni że nia ot

ta rze two je chroń, raz do nas sam prze

85

mó wić twéj wyrocznì gło sem a od po cz

że nia ot ta rzą chron, ot ta rze

Ungoco più mosso /oddalający głos i wzgl. ciszony/

chroń.

Bra

mo, ty bo cha te ra

Uy rzecz cie!

Larghetto.

Sta-To się

All^o maestoso.

Mi

cze nie

/wstępuje na pódnieśienie/

Bra mi no wie o swiadczam

wam że Ne a la mo jęz

dzie cię) któ rej Duch ják li gia Jan ge su, bez

86

plam od swię tych sku bów wol na o—

gni ści pro gié le by na wiek zimien—

bet nym go Taj czy swój los.

Neala

To śmierć

Tak wo la bo gów

Chór

chce.

gdzież ten co naj mę kniej sza

zróż kto on? kto on? Uj rzy cie go

/Wstrzymując nagle Jdomara/

Jdomar.

zdo bi przy go zostań Dość my cras ni

/głośno do chóru/

/cicho/

Dość Nie bacz ny! miłcz! Ten który żo nąs na zwie

ją dziś przed na dej ściem no cy nim zga śnie światło te

Ston ce jest go dzień mych przodków rów ny znie mi

Strwią wrè go za miè niw na szych wro gów

Jdamor.

skon Co sty_szą w Nim Jm Di_a nie zrazą kza

Neala.

i_ny swéj o brońcę Di'ore Drogi ten wa lecz nymto

Allo vivace. 25.

Orènic J da mor.

Chór. E Neala

twe sto_wo to nie bios wy roz mia po—

Jnastromiè

Teach

Bo go wie mię wyparli przez swoję la wy—

swię_ tań wy_ gra wnie on_ pa_

dwie wo lem chwa_ Ta jch sług

Bo go wie mię wyparli przez swoję la wy—

swoję la wy_ dosmie on pa_

czmię Wodź Dum ny wpo ko—

/do Zdamora/

dwie

to dwa Ta jich sług mój

Neala. Zdamor

Sy nu. J da — mor O! prze — bo —

Neala Zdamor

le ści Więz sta — to się mój oj — cze Ne —

a — la dro-ga zmia — to — bre od —

Da — jej po cie chy mo jej zdrój

po cie chy zmią od da — jej

zdrój po cie chy mój od da — jéj

Chór. /Zebraminów/

zdrój na Helmie — nie Wzwiązku Aym

sa pro mie nie no wej po — tęgi

jak i no wej orci.

O

Bo go wię mię

wsparli przez swię tę wy rocz nię Wódź

Oum ny wpo ko rze wsem chwa ta

jch Stug Bo go wię mię wsparli przez

swię te wy roc nie Wódź Oum ny wpo

U

/do 7demara/

2damor

Stug! O Syno.

ach

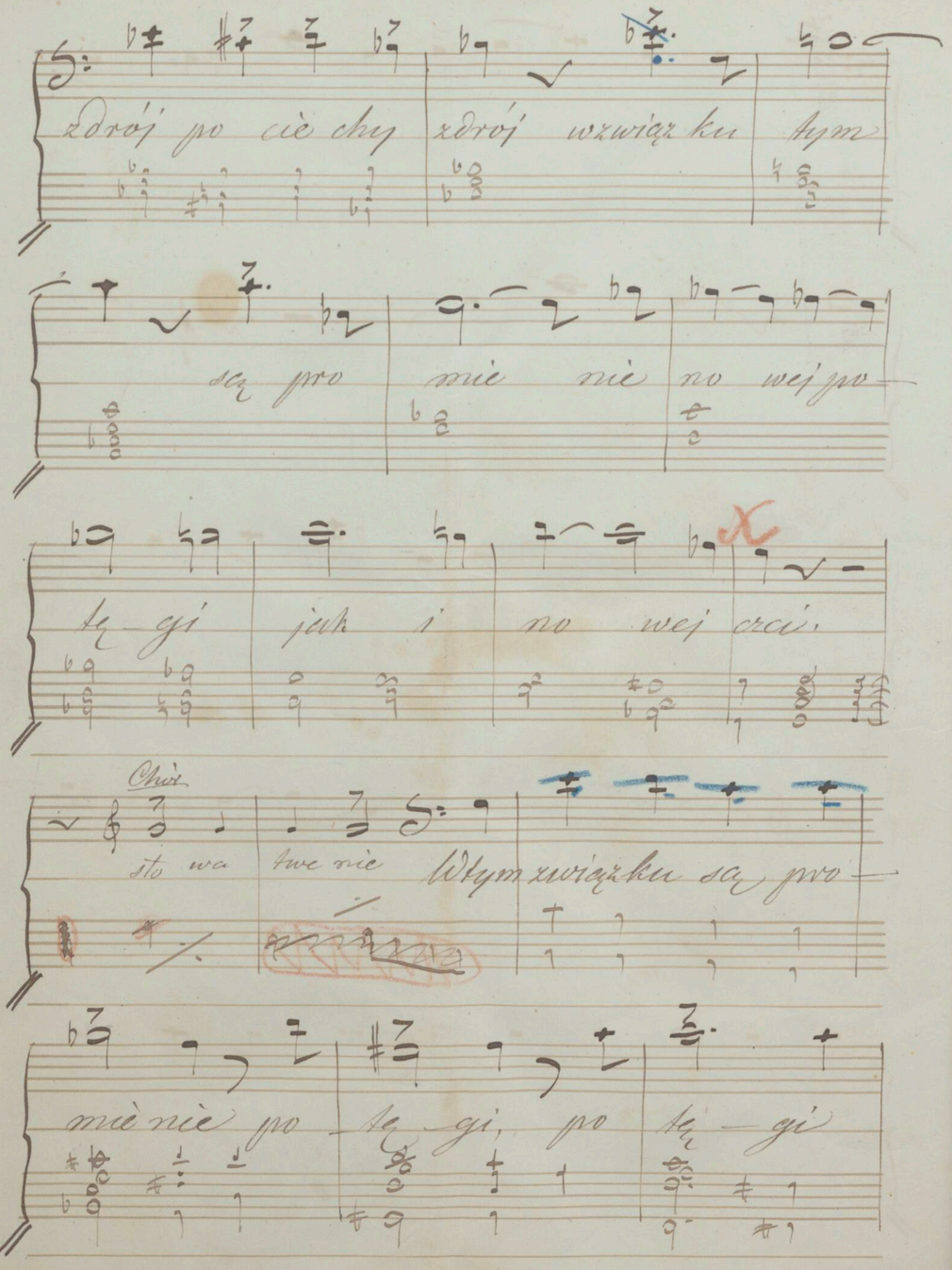
precz. ach precz ba le Więc sta to się

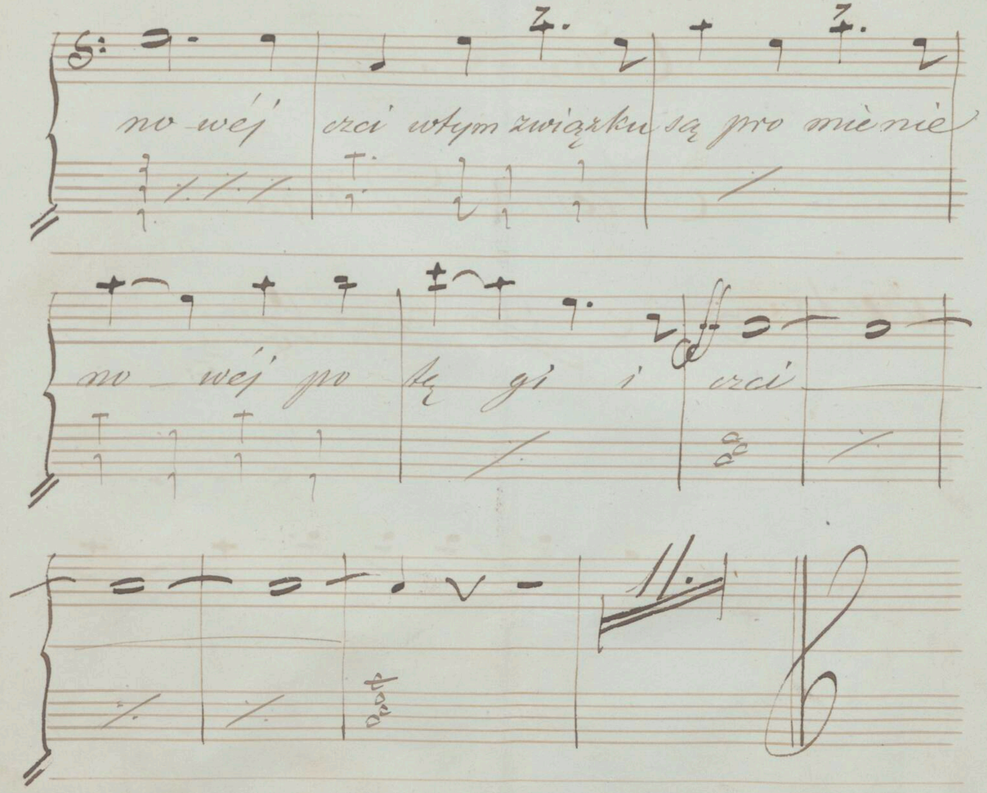
Neofa

moj oj ore i cier pień nie ma

Do cie chy mej od da ję

90

zdrój po cie chy
zdrój wzwiąz ku
tym
są pro
mie nie
no wej po
tę gi
jak i
no wej
crci
Chór
sto wa
twe nie
W tym związku są pro
mie nie
po
tę gi,
po
tę gi

no wej
crci w tym związku są pro mie nie
no wej po
tę gi
i
crci

Obraz Trzeci

Scena Druga

Recita: Un poco più lento.

Bo go wie mi To ści bo

go wie ros ko szy, u stysz cie! błagal ny po

kor ny głos niech chmu ry ich ży cia ta

chwi la ros pro szy ze szli cie przy

ja zny bło gi im los! bo

go wie mi to ści bo go wie ros kosz u

stysz cie błaga ny po kor ny mój

(do Jdemarat)

głos Ne a la o pusz cza świą

V. S.

ti ni schro nie nie, wsrod lu dzi jéj

ob cych dlań wszpar ciem ti sam niech

mi tosć wza jem na, niech szczęścia pro mienie do

nie ba do nie ba pro wa dzą was

Gram! Niech mi Tość wza jemna niech szczęścia pro mie

nie was pro wio dą do nie

ba bram pro wio dą was do

nie ba bram.

cadenza

bram. pro wi dą was do nie ba bram.

Lento.

Tempo primitivo.

Damon. Recita:

Co słyszę to mój

/ spostrzegając pro mięzanie Damona /

oj ciec

J da mo że. co zna czydrzenie

a tempo Allegro.

do

Chór.

tych swię tych

Tych swię tych miejsc krew ach!

krew nie win na

ni gdy nie

pla mi! o

ni gdy krew nie win na

krew nie win na tych swię tych miejsc nie

pla mi Więc bie dny star cze

o dejdź wpo ko ju! więc bie dny star cze

rall.

o dejdź wpo ko ju

Dziarsko

Ja ie rem La rri a On

La ri-a, on La ri-a,

U Datz-cie wrak ach da-rój ży-cie star-

/wpatrując się w Damera ponuro/

co-wi niech go bo go-wie strzega Brak mo!

na stronie/

jak straszn-ej praw-dy prze de-mną rzu-casz

/do Chóru/

allegro.

cień!.. U desz-cie! niech ginie! rosha

zu-je.

/Damer.

trato wa-mi nie chce o ca-lic ży-cie

swem Więc ty

Aria. 65.

silny grzmot.

Sły-sz-cie bogów gniew!

Finale

Molto agitato

Sty—

D'Damon.

ży_ciè bo gòw gniew Miłość cze nie nie

w dzięczni Wiktòr śmia tosè tę wy sto — wi

Chòr.

blu zmiès cy krew zmy jè znas prze kleń stwo

twe Sty_szy_ciè bo_gòw straszny gniew. Niech krew blu

zmiès_cy zmy_jè znas prze kleń stwo

Dobywa puginał i przeszja D'Damona

to.

Doppio movimento

O brè_dne

Dziè cię)

Szczęście poza dane zna

la sto bu taj kres. Los da jè jéj wza

mia — nę za mi — tość

/Akebar odchodzi wgłąb sceny na spotkanie Neali i zniąwra

cza — rę Ter

15.

2

a tempo più lento

rall.

Dzieciątko

cha ne! tu twej za do ścii kres! Los Da-je ci wza —

mia nę za mi — tość cza — rę — Ter

los Da — je jéj wza mia ne cza rę

Ter wza mia nę Dat za mi tość cza rę

Neala.

Ter. To nie był sen

Cavatina

Co czy-nisz

Pójdź ! siro ce iè dro zo sta — To ci Dzie Bhambo!

Neala

ja od tąd bę dę two ią pod—

po Ne a lo! ra jum twe je dy Co czynisz

Neala

co wzlą bi la sów twe po dzie le tey. Co słyszę!

10.

Neala

ty gro zy sy tam mniej ta kna

krwi Prze kleń stwo!

Neala.

prav ludzkich nie do Prze

10.

klenistwo

agitato.

(:z chórem:)

Sły szysz sen grom nad twą

gło wą Wbrót ce go

wstrzymać za pra gnie nia da re— mnie

98

molto. agitato

35. 45.

Fine

Pan Suszyński

S. Moniuszko.

21/7 59 Lwów

Wola Kateja

Opera

Larja.

BIBLIOTEKA TEATRÓW WARSZAWSKICH * Nº

99

Ratef.

Obraz Pierwszy

1769 Dowiathowerka Fillebornn Boehaer: i Borkow: Kellera Szczepanek

Scena Pierwsza

Idąc zwolna za zamyślonem Adamem

Lento

a tempo.

Wśród cie niów no cy, smę tny po

nu rzy, jak by cię zbu dził spo ko — jne

wróg, cze mu po — tru casz Be na res

mu rzy Wo dru nasz Dro gi co cię tu

wie drie.

Adamor.

ieńcze Ne

Ali nie wi dzę nie Co? i nie

(powracający) più animato.

Cóż ki ar cy ka — pta na twój głos, twe

ser ce przy — wo ać.

Adamor.

śmie!! jam tę Dzie

a tempo.

wi — cę po ko chać śmiał Co ty wzię?

All.o feroce

ores — — can — — do

/patrzac za scenę/

Cóż to za gwar! ja cyć to znów zu

chwali Kto

rzeczą bie gną wstro ny

te!

/Rafef wstrzymuje Adamowa/

Akt 2gi

Scena Trzecia

Moderato

Przybył

Au ja kiś sta rzec po dróż ny, wmin u bo

gie go zdra dza u bioi i po kora

Spy ta ny czy-by chciał jat-

muż ny, wy mię nie wiel kie i mię J da-

Neala.

mo za, J ciż Na in ne za spy-

ta nia dzi wacz ne da wat od po wie dzi,

tah, że ta two o ho wnim do-

śle dzi znak nie o myl ny smu-

tnego o tą ka nia.

Neala.

śpiesz śpiesz po nie go. Na tych miast,

Scena Czwarta

/ Rudek wprowadza Zbawcę /

Un poco più lento

Listesso tempo.

Moderato.

Recita: Drasco.

to

akompo moderato,

po znac mo że_cię

ja cre_go

Dra:

dzu kasz?

skaz_bu

ja gdzież on

le_dzi?

6.1

tempo 1:

21.

12/8

8

Nicola.

6/8

na_sze przyi_mij

12/8

rad.

Tu da cię

bły_ska le_psze

le_ _ _psze ni.

Dra:

co

wgro_bie ma kies me go skaz_bu Przyjm

rad!

Tempo 1: ma non poco più lento

12/8

1H

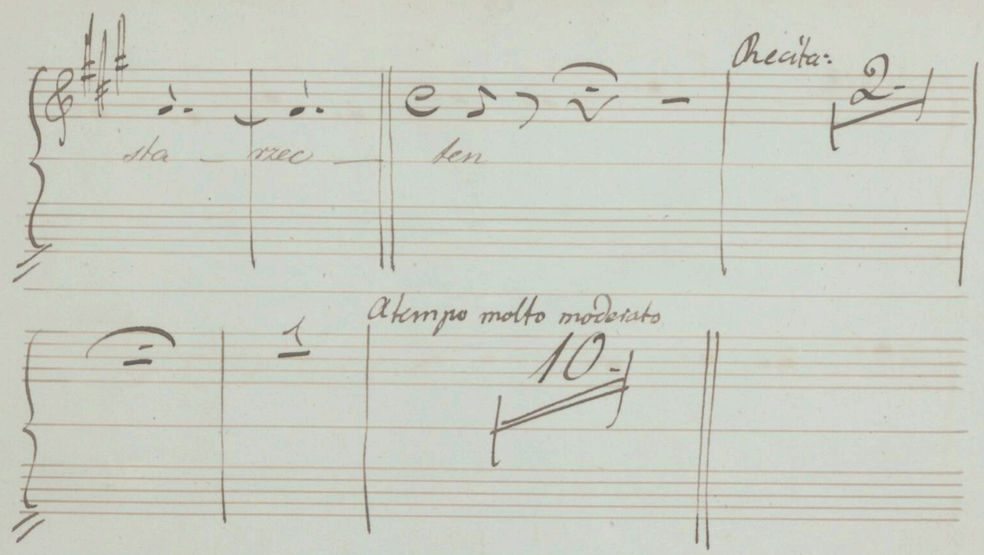
trall:

a tempo più lento.

brid_ny sta_rzec o bta_

pp

Bie_ _ _ _

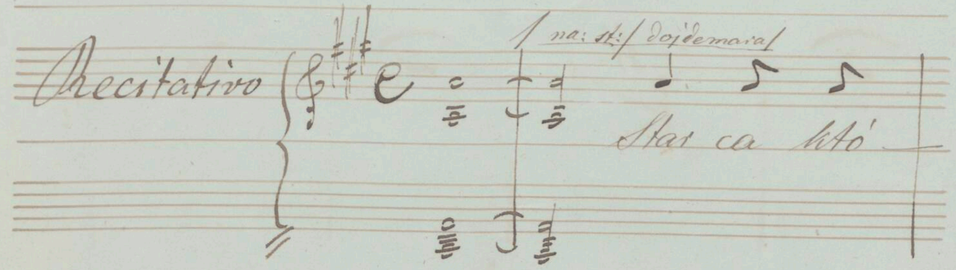

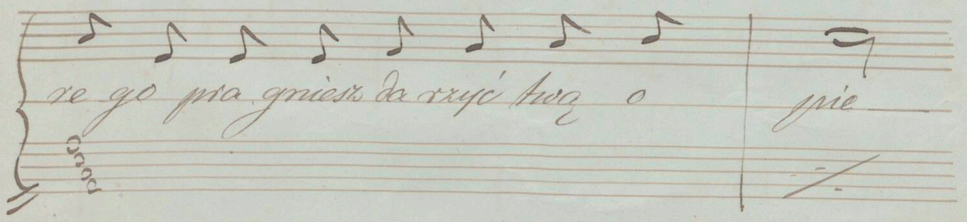
Scena Piąta

Tacet

Akt Trzeci

Scena Druga

Tempo primitivo. 18.

Recita 3.

a tempo All.o 7.

11.

più lento 28.

5.

11.

10.

Moderato assai.

11.

62

12

Finale.

Molto agitato.

22

Doppio movimento 15.

(Rhadef z kiełkowa wraz wnikami wchodzą)

akcelor.

los da – je jéj wza mią — nę za —

mi – łość

da mor Wiel kie

105

Chór

nie ba po wi taj u ciech świat Lech

Chór

on nas wiódł do sta wy! Ach

Chór

bra cia! spiesz my sto mę żnie mu

Chór

wzniesio tak spieszmy sto mu wzniesie Gdy Par ję tu do

sia gnoł ciós krwa wy tam duch je go od

bie rze cześć! my bra cia spiesz my

bra cia spiesz my! spiesz my sto mu

/Wojownicy z Radesem unoszą ciało Zamora/

brze ba wznieść

12 a tempo più lento 11

Cavatina

Andante

13

Pierwsza próba d: 16/8 69 r

Wystawiona d: 11/12 69 r

E. Suszyński

19

10.

Agitato ma non troppo

3

17.

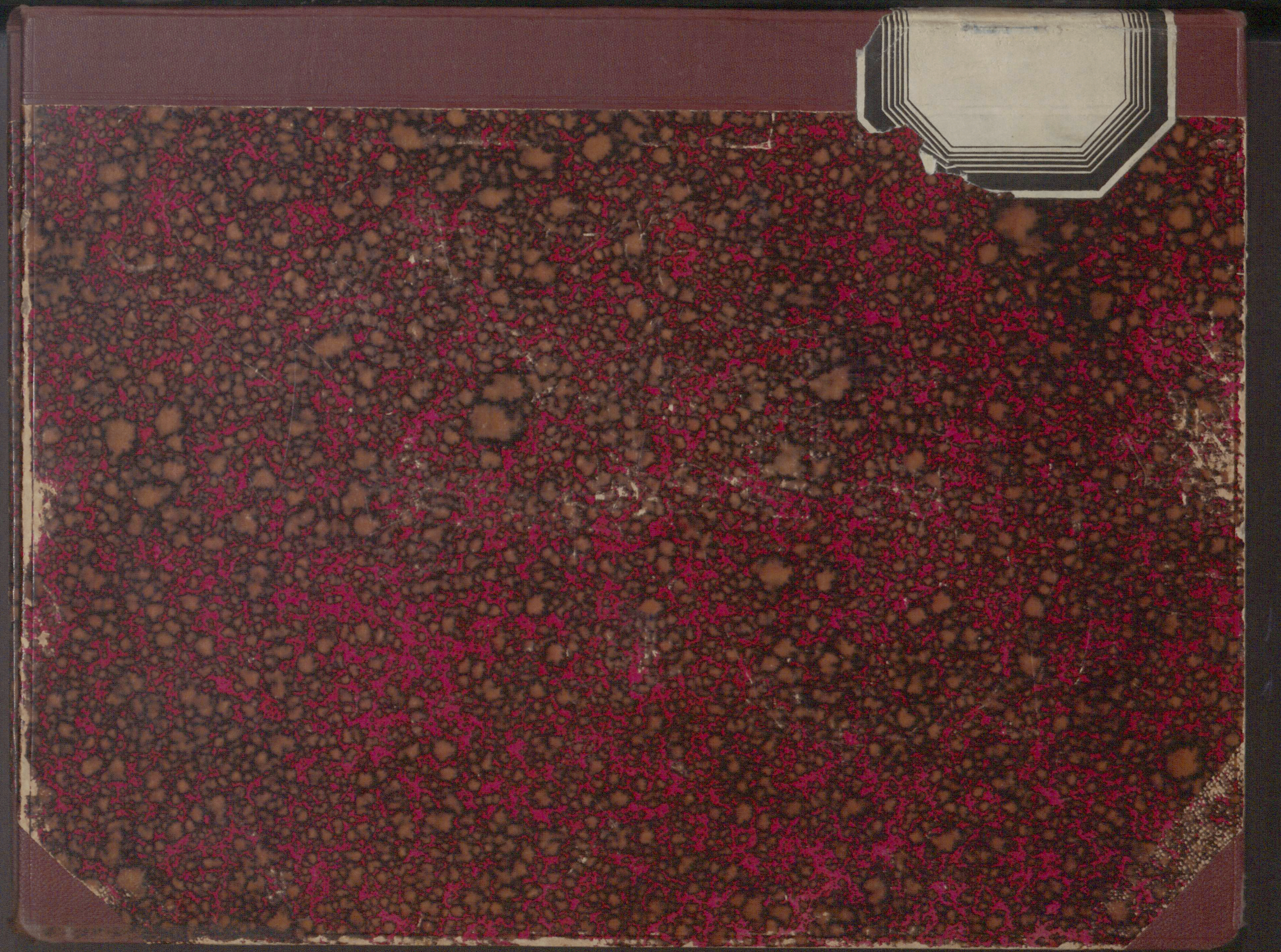
Più lento

31.

molto Agitato

11.

Fine

PARIA

Role
Solowe

643.